

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 471. Pianist-componist Thelonious Monk kreeg vanaf zomer 1956 bij de platenmaatschappij Riverside meer en meer de gelegenheid eigen werk vast te leggen, waar de producers in het begin bang waren voor de onverkoopbaarheid, en hem vastpinden op bekend materiaal. 15 oktober 1956 was Monk voor Riverside in de New Yorkse Reeves Sound Studio, die waarschijnlijk gekozen werd omdat die niet zo duur was -denk ik- want de vleugel was zelden goed gestemd. Ernie Henry-alt, en Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Oscar Pettiford-bas, Max Roach-drums. Dit werd het titelstuk van de LP, een nieuw stuk van Monk: "Brilliant Corners".

plaat 1 Thelonious Monk Quintet: Brilliant Corners (Thelonious Monk)
1/1 - 7:43 - Riverside 12-226

Het Thelonious Monk Quintet speelde "Brilliant Corners" voor Riverside in NYC op 15 oktober 1956. Ernie Henry-alt, Sonny Rollins tenorsaxofoon, Thelonious Monk-piano, Oscar Pettiford-bas, Max Roach-drums. Ik had het over de zelden goed gestemde vleugel in de Reeves Sound Studio, daar nu (van, een proef) terwijl bovendien de plaat licht zweeft, maar het avontuur dat Monk aangaat in dit solo-stuk maakt het draaien ervan onvermijdelijk. "I surrender dear".

zelfde Thelonious Monk: I surrender dear (Harry Barris)
2/2 - 5:23 - idem

"I surrender dear" van Harry Barris die in de jaren twintig met Bing Crosby en Al Rinker een van de Rhythm ~~Boys~~ was bij de band van Paul Whiteman. Thelonious Monk solo-piano, 7 december 1956. Dat is ook het geval voor de volgende twee Riverside-sessions met opnieuw veel standards, ik koos uit ieder één eigen stuk van Monk, van 5 april 1957 is dit take 6 van "'Round about midnight".

plaat 2 Thelonious Monk: 'Round about midnight (Thelonious Monk)
2/2 - 6:40 - Riverside 12-235

= 2 =

Thelonious Monk's "'Round about midnight", met oorspronkelijk als ondertitel "The spooky hour", onder deze namen al in 1944 gespeeld door de big band van Cootie Williams. Tenslotte- Monk en de blues. Op 12 april dook hij uitgebreid in de oude traditie en improviseerde langdurig, hoewel. Er bestaan twee takes van, en het is opvallend hoe die kwa opzet en vorm op elkaar lijken. Kortom, Monk had ook bij dit 'vrije' omgaan met de blues een totaal-conceptie. Ik koos de 2e take van "Functional".

zelfde

Thelonious Monk: Functional-2 (Thelonious Monk)
1/3 - 9:17 - idem

"Functional"-take 2, Thelonious Monk solo-piano op 12 april 1957 voor Riverside in de Reeves Sound Studio, NYC. Volgende keer Monk met tenoren: Sonny Rollins, John Coltrane en Johnny Griffin. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 471, MdR.

0 0 0 0 0

NA 743 65

32:05

mont 11.01.90